AFGØRELSER

KOMMISSIONENS AFGØRELSE (EU) 2015/320

af 27. januar 2015

om SA.26547 (11/C) (ex- NN 49/10 og CP 241/2008) — Belgien — Fond for bæredygtig udvikling af fiskeriet — Misbrug af støtte i forbindelse med sag N 274/03

(meddelt under nummer C(2015) 321)

(Kun den franske og den nederlandske udgave er autentiske)

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 108, stk. 2, første afsnit,

under henvisning til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, særlig artikel 62, stk. 1, litra a),

efter at have opfordret interesserede parter til at fremsætte bemærkninger i overensstemmelse med disse artikler ([1]) og under hensyntagen til disse bemærkninger, og

ud fra følgende betragtninger:

1. PROCEDURE

(1) Den 26. juni 2003 anmeldte Belgien en statsstøtteordning til Europa-Kommissionen, som har til formål at yde støtte til etablering og finansiering af en almennyttig fond til fremme af bæredygtig udvikling af fiskeriet i Belgien (*Stichting Duurzame Visserij Ontwikkeling*) — i det følgende benævnt »SDVO«). De anmeldte bestemmelser vedrører finansiering af SDVO og omfatter SDVO's vedtægter. Kommissionen godkendte støtteordningen den 16. december 2003 ([2]).

(2) Den 9. september 2008 modtog Kommissionen en klage (registreret som CP 241/2008) over SDVO's misbrug af en del af den støtte, den havde modtaget i henhold til støtteordningen.

(3) Ved brev af 17. november 2008 anmodede Kommissionen de belgiske myndigheder om yderligere oplysninger. Ved brev af 18. december 2008 bad de belgiske myndigheder om at få udsat svarfristen med en måned, hvilket blev imødekommet. Ved brev af 16. januar 2009 fremsendte de belgiske myndigheder oplysninger til Kommissionen.

(4) Ved brev af 10. september 2009 sendte de belgiske myndigheder i overensstemmelse med artikel 21 i Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 ([3]) (procedureforordningen) Kommissionen den årlige rapport om SDVO for 2008.

(5) Ved brev af 19. januar 2010 anmodede Kommissionen de belgiske myndigheder om yderligere oplysninger. Ved brev af 18. februar 2010 bad de belgiske myndigheder om en udsættelse af svarfristen, hvilket blev imødekommet, og fristen blev følgelig fastsat til den 9. april 2010. Ved brev af 12. april 2010 fremsendte de belgiske myndigheder oplysninger til Kommissionen.

(6) Ved brev af 19. januar 2010 spurgte Kommissionen klageren, om han ønskede at opretholde sin klage i lyset af, at *cvba Schelpdier en vis*, et datterselskab til SDVO, havde indstillet sine aktiviteter.

(7) Ved brev 18. februar 2010 gjorde klageren rede for årsagerne til, at han ønskede at opretholde sin klage.

([1]) EUT C 149 af 20.5.2011, s. 10.
([2]) EUT C 28 af 31.1.2004, s. 3.
([3]) Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22. marts 1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af artikel 108 i traktaten om den Europæiske unions funktionsmåde (EFT L 83 af 27.3.1999, s. 1).

(8) Den 22. oktober 2010 blev sagen registreret som en NN-sag.

(9) Ved brev af 23. marts 2011 meddelte Kommissionen de belgiske myndigheder, at den havde besluttet at indlede proceduren i artikel 108, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde for så vidt angår den berørte støtteforanstaltning.

(10) Kommissionens beslutning om at indlede proceduren blev offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* ([4]). Kommissionen opfordrede interesserede parter til at fremsætte eventuelle bemærkninger til den omhandlede støtteforanstaltning.

(11) Ved brev af 7. juni 2011 modtog Kommissionen bemærkninger til sin beslutning om at indlede den formelle undersøgelse, videresendt af de belgiske myndigheder på vegne af ordningens støttemodtager. Kommissionen modtog ingen yderligere bemærkninger fra klageren eller andre interesseparter.

2. **BESKRIVELSE**

(12) Den oprindelige ordning blev anmeldt ved brev af 26. juni 2003. Den blev registreret som N 274/03.

(13) Ifølge ordningen skulle der hvert år udbetales statsmidler til SDVO på ca. 2 mio. EUR, således at SDVO i overensstemmelse med fondens vedtægter kunne fremme en bæredygtig udvikling af fiskeriet ved hjælp af en række aktioner eller projekter.

(14) Ordningen finansieres af statslige midler, hvori indgår en andel af den forskudsskat, som arbejdsgivere i fiskerisektoren skal betale.

(15) Europa-Kommissionen fandt, at ordningen var forenelig med det indre marked som omhandlet i artikel 107, stk. 3, litra c), i TEUF, bl.a. fordi oplysningerne i anmeldelsen og i SDVO's vedtægter viste, at SDVO havde til hensigt at gennemføre tidsbegrænsede projekter af kollektiv interesse svarende til de foranstaltninger, der er opført i artikel 15 i Rådets forordning (EF) nr. 2792/1999 ([5]).

3. **KLAGEN**

(16) Ifølge klageren har SDVO og *cvba Schelpdier en vis* anvendt statsstøtte, som oprindelig var beregnet til støtte for fiskerisektoren som helhed, til at iværksætte et kommercielt akvakulturprojekt med henblik på muslingeopdræt, hvilket fordrejer konkurrencevilkårene på markedet.

(17) Klageren tilføjede, at SDVO har handlet i strid med fondens vedtægter og dens retlige status som almennyttig organisation ved at udøve kommerciel virksomhed på markedet og efterfølgende oprette et datterselskab.

(18) Til støtte for denne påstand har klageren påpeget, at SDVO har udviklet et varemærke, iværksat et omfattende salgsfremstød og været aktiv inden for salg af muslinger. Alle disse aktiviteter og foranstaltninger ansås af klageren for at være typiske elementer i en kommerciel aktivitet.

(19) Hvad angår fordrejning af konkurrencevilkårene, oplyste klageren, at han selv havde eksperimenteret med opdræt af muslinger i havet ud for den belgiske kyst siden 1994. Klageren havde udviklet sit eget varemærke, nemlig *Belgica Mossel*. Disse muslinger blev solgt første gang i 2008.

(20) Klageren konkluderede, at SDVO ikke kan anses for at arbejde med fiskeri- og akvakultursektorens kollektive interesse for øje, eftersom fonden fordrejer konkurrencevilkårene på markedet.

(21) Hvad angår afviklingen af virksomheden *cvba Schelpdier en vis*, har klageren fremført, at fordrejningen af konkurrencevilkårene ikke er ophørt med afviklingen af SDVO's datterselskab, eftersom SDVO fortsat var aktiv i muslingeerhvervet efter afviklingen af nævnte virksomhed.

4. **ÅRSAGERNE TIL INDLEDNINGEN AF DEN FORMELLE UNDERSØGELSESPROCEDURE**

(22) I sin beslutning om at indlede den formelle undersøgelsesprocedure giver Kommissionen udtryk for sin tvivl om, hvorvidt visse af de projekter, som SVDO har gennemført, er i overensstemmelse med de vedtægter, der blev anmeldt til og godkendt af Kommissionen. Kommissionen nærer således mistanke om, at SDVO har misbrugt den støtte, den har fået udbetalt i henhold til ordningen.

([4]) Se fodnote 1.

([5]) Rådets forordning (EF) nr. 2792/1999 af 17. december 1999 om de nærmere regler og betingelser for Fællesskabets strukturforanstaltninger for fiskeriet (EFT L 337 af 30.12.1999, s. 10).

(23) Der er tale om følgende projekter:

— **Muslingeprojektet** (*mosselprojekt*): SDVO har iværksat et omfattende salgsfremstød for sine muslinger. I stedet for at tilrettelægge et salgsfremstød for muslinger generelt, omhandler reklamematerialet et bestemt varemærke (*Flanders Queen Mussel*) en bestemt virksomhed (SDVO) og indeholder en række henvisninger til produktets geografiske oprindelse (Flandern). SDVO har desuden udvidet muslingeprojektet ved at anskaffe og opdrætte muslinger i yderligere 87 muslingebure, hvorved der bliver tale om en langsigtet investering.

— Opsporing af **nye skaldyrsbestande** (*nieuwe schelpdierbestanden*): SDVO har tilsyneladende været initiativtager i et forsøgsfiskeriprojekt, der tager sigte på at finde skaldyrsbestande på den belgiske fastlandssokkel, som kan udnyttes kommercielt.

— Salgsfremstødet for **friskfangede fisk** (*Dagverse Vis*): Dette salgsfremstød tager sigte på at styrke det belgiske fiskeris image ved at gøre reklame for friskfangede populære og mindre kendte fiskearter, der er fanget af kystfiskere. I denne aktion deltager berømte kokke, som sætter mindre kendte fisk på menuen i deres restauranter. Idéen bag aktionen er, at hvis de kendte kokke serverer disse fisk i deres restauranter, vil kystfiskerne kunne få en rimelig pris for dem, således at hvert led i fiskerisektoren aflønnes retfærdigt for et produkt.

(24) Hvad angår **muslingeprojektet**, var Kommissionen af den opfattelse, at SDVO har handlet i modstrid med sine vedtægter (og således også med selve støtteordningen), hvori det udtrykkeligt angives, at SDVO skal styrke kystfiskeriets image uden at begunstige en bestemt virksomhed og uden at henvise til produkternes geografiske oprindelse, og at SDVO skal forbyde salgsfremstød for et bestemt varemærke og/eller henvisning til produkternes geografiske oprindelse. Kommissionen har desuden givet udtryk for sin tvivl om, hvorvidt SDVO har handlet i overensstemmelse med sine vedtægter og Kommissionens beslutning i sag N 274/03, eftersom anskaffelse af og opdræt i yderligere 87 bure næppe kan betragtes som en tidsbegrænset aktion, men derimod må betragtes som en langsigtet investering.

(25) Med hensyn til det projekt, der går ud på at finde **nye skaldyrsbestande**, har Kommissionen bemærket, at det ikke er anført som en af SDVO's opgaver i dens vedtægter. Projektet svarer tilsyneladende ikke til de opgaver, der er anført under overskriften i punkt c), der har følgende ordlyd: Bedre forvaltning af de levende akvatiske ressourcer og kontrol med fiskeriet. Opsporing af nye bestande, der kan udnyttes kommercielt, kan ikke sidestilles med vedvarende kontrol af kvaliteten og mængden af levende akvatiske ressourcer, overvågning af den socioøkonomiske situation i fiskeriet eller med rådgivning af regeringen om kontrol med fiskeriindsatsen. Identifikation af skaldyrsbestande på den belgiske fastlandssokkel, der kan udnyttes kommercielt, tager tilsyneladende ikke sigte på at bevare disse bestande, men snarere på at udnytte dem.

(26) Endelig, hvad angår salgsfremstødet for **friskfangede fisk**, har Kommissionen bemærket, at SDVO ved at lovprise produkternes belgiske oprindelse, dvs. fisk fanget af den belgiske kystfiskerflåde frem for fisk fanget af fartøjer fra andre lande, har henvist til produkternes geografiske oprindelse, hvilket er i modstrid med fondens vedtægter og Kommissionens beslutning i sag N 274/03. Kommissionen har dog noteret sig den kendsgerning, at salgsfremstødet for friskfangede fisk var blevet ændret, og at der på det tidspunkt, hvor Kommissionen vedtog afgørelsen om at indlede procedure, ikke længere blev henvist til produkternes geografiske oprindelse.

5. BEMÆRKNINGER FRA INTERESSEREDE PARTER

(27) Kommissionen har som svar på offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* i 2011 af afgørelsen om at indlede procedure via de belgiske myndigheder modtaget bemærkninger fra *Stichting Duurzame Visserij Ontwikkeling* (SDVO), der modtager støtte i henhold til ordningen.

(28) Der blev ikke modtaget yderligere bemærkninger fra klageren.

(29) SDVO gentog sin stilling som følger:

5.1. **Muslingeprojektet:**

(30) Muslingeprojektet blev gennemført i to etaper. I den første etape blev der taget 13 muslingebure i anvendelse, som var udviklet som en prototype, der var tilpasset klimaet og havmiljøet langs den belgiske kyst. I den anden etape blev der taget yderligere 87 bure i brug.

(31) For at kunne vurdere, om projektet var økonomisk rentabelt, var det nødvendigt at gennemføre hele produktions- og afsætningsprocessen. Alle etaperne i processen skulle gennemføres, også markedsføringen.

(32) Salgsfremstødet blev gennemført i 2007, 2008 og 2009 og var således — i modsætning til Kommissionens påstande — af begrænset varighed og omfang.

(33) Salgsfremstødet kan betragtes som værende af generel interesse. Det har hele tiden været hensigten, at projektet skulle overføres til et kooperativ, som alle kunne deltage i, herunder klageren, når forsøgsfasen var overstået.

(34) Det var SDVO's hensigt at udvikle varemærket *Flanders Queen Mussel* specifikt til dette projekt. Det var hensigten udelukkende at anvende varemærket i forbindelse med projektet. Handelsbetegnelsen skulle udgå, når projektet var afsluttet. Ved overførslen af projektet til VSVC blev det imidlertid tilsyneladende besluttet at fortsætte salget af muslinger med denne handelsbetegnelse.

(35) Udgifterne til projektudviklingen og salgskampagnen bør ikke betragtes som udgifter i forbindelse med det normale produktionsforløb. Projektet gik ud over, hvad der ville have været muligt, hvis det var blevet gennemført af et privat foretagende, set i lyset af de store udgifter, der var forbundet hermed. Ingen privat virksomhed ville have været rede til at foretage de fornødne investeringer blot for at teste den mest egnede produktionsmetode eller udpege områder, der egner sig til muslingeproduktion.

5.2. **Opsporing a nye skaldyrsbestande**

(36) SDVO er af den opfattelse, at opsporing af nye skaldyrsbestande falder ind under fondens vedtægter, eftersom en sådan aktivitet kan betragtes som en bevarelses- og kontrolforanstaltning som defineret i vedtægternes punkt c).

(37) Projektet er desuden et nødvendigt led i den omstilling af fiskerflåden, der er nødvendig, bl.a. fordi fiskepladserne er blevet indskrænket som følge af installeringen af offshore-vindmølleparker.

5.3. **Salgsfremstødet for friskfangede fisk**

(38) SDVO påpegede, at salgsfremstødet var blevet ændret, og at den henvisning til geografisk oprindelse, der blev benyttet i første omgang, var fjernet.

6. **VURDERING**

6.1. **Muslingeprojektet: udvikling af en handelsbetegnelse og salgsfremstød**

(39) SDVO har som beskrevet ovenfor iværksat et omfattende salgsfremstød for sine muslinger. I stedet for at tilrettelægge et salgsfremstød for muslinger generelt, omhandler reklamematerialet et bestemt varemærke (*Flanders Queen Mussel*), en bestemt virksomhed (SDVO) og indeholder en række henvisninger til produktets geografiske oprindelse (Flandern).

(40) SDVO har derfor handlet i modstrid med sine vedtægter (og således også med selve støtteordningen), hvori det udtrykkeligt angives, at SDVO skal styrke kystfiskeriets image uden at begunstige en bestemt virksomhed og uden at henvise til produkternes geografiske oprindelse, og at SDVO skal forbyde salgsfremstød for et bestemt varemærke og/eller henvisning til produkternes geografiske oprindelse. SDVO har derudover handlet i modstrid med beslutningen i sag N 274/03, hvori det udtrykkeligt er angivet, at der ikke må henvises til geografisk oprindelse.

(41) De belgiske myndigheder påstår, at varemærket blev udviklet udelukkende med henblik på pilotprojektet. Det var således hensigten kun at anvende det én gang, hvorefter det skulle fases ud og udgå helt efter projektets afslutning.

(42) Kommissionen bemærker imidlertid, at varemærket fortsat er i anvendelse, også efter at projektet er afsluttet. Der blev således efter overførslen af muslingeprojektet til VSVC fortsat solgt muslinger under handelsbetegnelsen *Flanders Queen Mussel*. På SDVO's websted fandtes der desuden oplysninger om, hvor man kunne købe disse muslinger.

(43) Kommissionen bemærker ligeledes, at SDVO tilrettelagde en række oplysnings- og reklamearrangementer for *Flanders Queen Mussel* i 2007, 2008 og 2009. Det forhold, at disse aktiviteter har fundet sted gentagne gange i en årrække, viser, at der ikke var tale om et mindre salgsfremstød af midlertidig karakter, og det kan derfor ikke betragtes som et salgsfremstød af begrænset tid og omfang. Desuden fandt nogle af reklameaktiviteterne (i 2008 og 2009) faktisk sted, efter at resultaterne af de undersøgelser, der var bestilt i forbindelse med pilotprojektet, var blevet forelagt. Den endelige rapport om den økonomiske rentabilitet af muslingeprojektet blev forelagt den 22. november 2007, og resultaterne af evalueringen af markedsføringsplanens gennemførelse blev forelagt den 21. februar 2008.

(44) Kommissionen bemærker under alle omstændigheder, at forbuddet mod at gøre reklame for bestemte varemærker og henvise til produkternes geografiske oprindelse i forbindelse med salgsfremstød gælder for alle aktioner. Selv i forbindelse med tidsbegrænsede projekter (der finansieres af offentlige midler) er det derfor forbudt at gøre reklame for bestemte varemærker og henvise til geografiske områder. Ordningen og beslutningen i sag N 274/03 indeholder ikke nogen undtagelse fra denne regel og kunne heller ikke have gjort det, eftersom det ville have været i modstrid med retningslinjerne for fiskeri fra 2001.

(45) Kommissionen finder det desuden usandsynligt, at et så omfattende salgsfremstød med rimelighed kan betragtes som en aktion af kollektiv interesse, navnlig fordi det ikke var generelt men rettet mod et bestemt varemærke. Så meget desto mere, fordi der var en konkurrerende virksomhed, der arbejdede på at udvikle sin egen betegnelse.

(46) Endelig skal det nævnes, at udviklingen af en handelsbetegnelse for et produkt, som skal sælges på markedet, og iværksættelsen af et salgsfremstød svarer til de udgifter, der afholdes i forbindelse med et normalt produktionsforløb, og som der i henhold til ordningen netop ikke kunne ydes støtte til.

(47) Ved at have udviklet handelsbetegnelsen *Flanders Queen Mussel* og iværksat et salgsfremstød for disse muslinger har SDVO efter Kommissionens opfattelse handlet i modstrid med sine vedtægter og Kommissionens beslutning i sag N 274/03.

(48) Kommissionen finder af ovennævnte årsager, at SDVO, når det gælder udviklingen af en handelsbetegnelse og salgsfremstød, har misbrugt den støtte, der kan udbetales inden for rammerne af ordningen.

6.2. **Muslingeprojektet: opdræt i yderligere 87 bure**

(49) Kommissionen er godt klar over, at muslingeprojektet består af flere etaper. Kommissionen rejser ikke tvivl om den første etape af projektet, men derimod om de investeringer, der blev foretaget efter pilotprojektets afslutning. Kommissionen mener ikke, at SDVO har handlet i overensstemmelse med sine vedtægter og Kommissionens beslutning i sag N 274/03, eftersom fonden har anskaffet og opdrættet muslinger i yderligere 87 muslingebure.

(50) Ifølge de belgiske myndigheder udgjorde opdræt i yderligere 87 bure en tidsbegrænset aktion med fokus på kollektiv interesse. De mener desuden, at udvidelsen af antallet af bure gav mulighed for et mere omfattende forsøg, end private virksomheder normalt ville gennemføre, eftersom private virksomheder ikke ville foretage så store investeringer uden at have vished for, om aktionen er rentabel i stor skala.

(51) Kommissionen tvivler dog på, at anskaffelse og opdræt i yderligere 87 bure kan betragtes som en tidsbegrænset aktion.

(52) For det første finder Kommissionen, at anskaffelse af yderligere 87 bure udgør en langsigtet investering, som næppe kan passes ind under begrebet tidsbegrænset aktion.

(53) For det andet bemærker Kommissionen, at SDVO tilsyneladende ikke havde planlagt anskaffelsen af de yderligere 87 bure som en tidsbegrænset aktion, der udelukkende skulle tjene til at muliggøre forsøget. SDVO har behandlet anskaffelsen af burene som en investering og har forsøgt at finder måder, hvorpå investeringen kunne give afkast. Allerede i 2008 havde SDVO således planer om at fortsætte muslingeopdrættet via et nyoprettet datterselskab. I 2009, efter at SDVO officielt var holdt op med at sælge *Flanders Queen Mussel*, forsatte fonden desuden muslingeopdrættet i de 87 bure. Faktisk bortforpagtede og udlejede SDVO sin infrastruktur og høsttjenester til en anden virksomhed og fortsatte således en kommerciel aktivitet. Det forhold, at der blev etableret et datterselskab med henblik på at drive muslingeprojektet, bekræfter tilsyneladende, at SDVO ikke reelt havde til hensigt kun at fremskaffe resultater til gavn for sektoren som helhed.

(54) Kommissionen bemærker i denne forbindelse, at de aftaler, som SDVO indgik i 2009 med VSVC, indeholdt bestemmelser, der tager sigte på at beskytte VSVC's kommercielle interesser (f.eks. en garantiordning og bestemmelser om hindring af interessekonflikter mellem VSVC og andre producenter). Disse ordninger og bestemmelser kunne godt tyde på, at opdrættet i de ekstra bure foregik som en kommerciel aktivitet og ikke i kollektiv interesse.

(55) Kommissionen mener, at udgifterne til de 87 ekstra bure svarer til de udgifter, der afholdes i forbindelse med et normalt produktionsforløb. Når et produkts økonomiske rentabilitet først er afprøvet og bekræftet, og det er afprøvet og bekræftet, at en sådan produktion er mulig rent biologisk, mener Kommissionen, at en virksomheds anskaffelse og udvidelse af produktionsmidlerne hører til et normalt produktionsforløb og en normal virksomhedsudvikling.

(56) Kommissionen er ikke enig med de belgiske myndigheder i, at der ikke er nogen virksomheder, der ville investere i yderligere produktionsmidler uden først at have sikkerhed for, at det er rentabelt at udvide produktionen. Faktisk investerer virksomheder i yderligere produktionsmidler, også selvom ingen andre virksomheder har afprøvet produktion i samme skala. De forlader sig på deres erfaringer med produktion i mindre skala og på prognoser. Det er et almindeligt kendt økonomisk princip, at det, der er muligt og rentabelt i lille skala, også er muligt og endnu mere rentabelt i større skala, eftersom de faste omkostninger fordeles på en større mængde varer.

(57) Endelig mener Kommissionen ikke, at SDVO ved at udvide sine produktionsmidler har truffet en foranstaltning, der er af interesse for sektoren som helhed. Eftersom der allerede var en anden erhvervsdrivende i sektoren, som havde udviklet en virksomhed i virkelig skala, havde anskaffelsen af og opdræt i yderligere 87 bure en direkte indflydelse på markedet og konkurrencebetingelserne. Dette understreges yderligere af den kendsgerning, at SDVO handlede som en konkurrent i stedet for en fond, der foretager forsøg.

(58) Kommissionen finder af ovennævnte årsager, at SDVO, når det gælder opdrættet i de 87 ekstra bure, har misbrugt den støtte, der kan udbetales inden for rammerne af ordningen.

6.3. **Salgsfremstødet for friskfangede fisk**

(59) Kommissionen bemærker, at SDVO ved at lovprise produkternes belgiske oprindelse, dvs. fisk fanget af den belgiske kystfiskerflåde frem for fisk fanget af fartøjer fra andre lande, rent faktisk har henvist til produkternes geografiske oprindelse, hvilket er i modstrid med fondens vedtægter og Kommissionens beslutning i sag N 274/03.

(60) Kommissionen noterer sig dog, at salgsfremstødet for friskfangede fisk er blevet ændret, og at der ikke længere henvises til produkternes geografiske oprindelse.

(61) Kommissionen finder af ovennævnte årsager, at SDVO, når det gælder salgsfremstødet, som indeholder henvisning til geografisk oprindelse, har misbrugt den støtte, der kan udbetales inden for rammerne af ordningen.

6.4. **Opsporing af nye skaldyrsbestande**

(62) Kommissionen bemærker, at opsporing af nye skaldyrsbestande ikke er anført som en af SDVO's opgaver i fondens vedtægter. Projektet svarer tilsyneladende ikke til de opgaver, der er anført under overskriften i punkt c), der har følgende ordlyd: Bedre forvaltning af de levende akvatiske ressourcer og kontrol med fiskeriet. Opsporing af nye bestande, der kan udnyttes kommercielt, kan ikke sidestilles med vedvarende kontrol af kvaliteten og mængden af levende akvatiske ressourcer, overvågning af den socioøkonomiske situation i fiskeriet eller med rådgivning af regeringen om kontrol med fiskeriindsatsen.

(63) Kommissionen mener derfor ikke, at sådanne foranstaltninger hører til den type foranstaltninger, der er godkendt ved Kommissionens beslutning i sag N 274/03. Der er hverken tale om en kontrol- eller en bevarelsesforanstaltning. Tværtimod tager foranstaltningen sigte på kommerciel udnyttelse af de bestande, der opspores, hvilket i sidste ende vil resultere i en forøgelse af fiskeriindsatsen.

(64) Kommissionen bemærker desuden, at opsporing af nye bestande, der kan udnyttes kommercielt, ikke kunne have været opført på listen over foranstaltninger, som Kommissionen godkendte i sin beslutning i sag N 274/03, fordi der ifølge artikel 17 i forordning (EF) nr. 2792/1999 (som der henvises til i retningslinjerne for fiskeri fra 2001) kun kan ydes støtte fra FIUF ([6]) til forsøgsfiskeri, hvis et sådant fiskeri tager sigte på at bevare fiskeressourcerne.

(65) Som allerede nævnt tager identifikation af skaldyrsbestande på den belgiske fastlandssokkel, der kan udnyttes kommercielt, tilsyneladende ikke sigte på at bevare disse bestande, men snarere på at udnytte dem.

([6]) Jf. Rådets forordning (EF) nr. 1263/1999 af 21. juni 1999 om det finansielle instrument til udvikling af fiskeriet (EFT L 161 af 26.6.1999, s. 54).

(66) Desuden kan opsporing af nye bestande, der kan udnyttes kommercielt, sidestilles med en aktivitet, der normalt foretages af en privat virksomhed, og udgifterne til en sådan aktivitet svarer derfor til de udgifter, der afholdes i forbindelse med et normalt produktionsforløb, og kan således ikke finansieres i henhold til ordningen.

(67) Kommissionen finder af ovennævnte årsager, at SDVO, når det gælder opsporing af nye skaldyrsbestande, har misbrugt den støtte, der kan udbetales inden for rammerne af ordningen.

7. **KONKLUSION**

(68) Ved at have gennemført de projekter, der er beskrevet under punkt 6.1-6.4 har SDVO efter Kommissionens opfattelse ikke handlet i overensstemmelse med de vedtægter, der blev anmeldt til og godkendt af Kommissionen ved beslutningen af 16. december 2003. Kommissionen mener derfor, at SDVO har misbrugt den støtte, fonden har fået udbetalt i henhold til ordningen.

(69) Kommissionen skal i denne forbindelse understrege, at det i henhold til artikel 107 længe har været fast praksis at kræve tilbagesøgning af den misbrugte støtte fra støttemodtageren. Denne praksis er bekræftet ved artikel 14 i procedureforordningen.

(70) Belgien skal derfor træffe de fornødne foranstaltninger med henblik på at tilbagesøge den misbrugte støtte hos støttemodtageren. Belgien bør tilbagesøge samtlige beløb, der er anvendt på de projekter, der er omhandlet i afsnit 6.1-6.4. Med henblik herpå skal Belgien inden for en frist på fire måneder efter meddelelsen af denne afgørelse kræve støtten tilbagebetalt af støttemodtageren.

(71) Det følger af artikel 14, stk. 2, i procedureforordningen, at støtte, der skal tilbagebetales som følge af en afgørelse om tilbagebetaling, pålægges renter beregnet på grundlag af en passende sats, som Kommissionen fastsætter. Renterne betales fra det tidspunkt, hvor den misbrugte støtte blev stillet til støttemodtagerens rådighed, og indtil den tilbagebetales.

(72) Renten beregnes som fastsat i kapitel V i Kommissionens forordning (EF) nr. 794/2004 ([7]). Kommissionen anmoder Belgien om at tilbagesøge støtten inklusive renter inden for en frist på fire måneder efter datoen for denne afgørelse som angivet nedenfor.

(73) Kommissionen beder Belgien fremsende de ønskede oplysninger ved hjælp af spørgeskemaet i bilag I til denne afgørelse, og tydeligt angive, hvilke foranstaltninger der planlægges og allerede er truffet for øjeblikkeligt og effektivt at kræve den misbrugte støtte tilbagebetalt. Kommissionen beder Belgien om inden for en frist på to måneder efter meddelelsen af denne afgørelse at fremsende udtømmende dokumentation for, at tilbagesøgningsproceduren er blevet indledt over for den støttemodtager, der har misbrugt støtten (såsom cirkulærer, tilbagesøgningsordrer osv.) —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Ved at have iværksat projekter, der består af udvikling af en handelsbetegnelse og salgsfremstød, opdræt i yderligere 87 bure, salgsfremstød for friskfangede fisk og opsøgning af nye skaldyrsbestande, har SDVO ikke handlet i overensstemmelse med Kommissionens beslutning af 16. december 2003 om statsstøtte i sag N 274/03. Statsstøtte, der er misbrugt af modtageren, er uforenelig med det indre marked.

Artikel 2

1. Belgien skal tilbagesøge støtte fra SDVO, der er misbrugt på projekterne vedrørende udvikling af en handelsbetegnelse og salgsfremstød, opdræt i yderligere 87 bure, salgsfremstød for friskfangede fisk og opsøgning af nye skaldyrsbestande.

2. De beløb, der skal tilbagesøges, pålægges renter fra den dato, hvor beløbene blev stillet til rådighed for støttemodtagerne, og indtil de er tilbagebetalt.

3. Renterne beregnes med renters rente i overensstemmelse med kapitel V i forordning (EF) nr. 794/2004 og Kommissionens forordning (EF) nr. 271/2008 ([8]) om ændring af forordning (EF) nr. 794/2004.

([7]) Kommissionens forordning (EF) nr. 794/2004 af 21. april 2004 om gennemførelse af Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93 (nu artikel 108 i TEUF) (EUT L 140 af 30.4.2004, s. 1).

([8]) Kommissionens forordning (EF) nr. 271/2008 af 30. januar 2008 om ændring af forordning (EF) nr. 794/2004 om gennemførelse af Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93 (EUT L 82 af 25.3.2008, s. 1).

Artikel 3

1. Tilbagesøgningen af den i artikel 1 omhandlede støtte iværksættes øjeblikkeligt og effektivt.

2. Belgien sikrer, at denne afgørelse efterkommes senest fire måneder efter meddelelsesdatoen.

Artikel 4

1. Inden for to måneder efter meddelelsen af denne afgørelse skal Belgien fremsende følgende oplysninger:

a) dokumentation vedrørende støtten i artikel 1, som viser det samlede støttebeløb, der vedrører projekterne i artikel 2. Ved indsendelsen af nævnte oplysninger anvendes skemaet i bilag I til denne afgørelse

b) det samlede beløb, der skal tilbagesøges (hovedstol og renter)

c) en detaljeret beskrivelse af allerede trufne eller planlagte foranstaltninger, der tager sigte på at efterkomme denne afgørelse

d) dokumentation for, at støttemodtageren har fået påbud om at tilbagebetale støtten.

2. Belgien holder løbende Kommissionen orienteret om de nationale foranstaltninger, der træffes for at efterkomme denne afgørelse, indtil den i artikel 1 omhandlede støtte er fuldt ud tilbagebetalt. Belgien meddeler på Kommissionens anmodning straks oplysninger om de foranstaltninger, der allerede er truffet eller er planlagt for at efterkomme denne afgørelse. Belgien fremlægger ligeledes detaljerede oplysninger om de støttebeløb og renter, støttemodtageren allerede har tilbagebetalt.

Artikel 5

Denne afgørelse er rettet til Kongeriget Belgien.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. januar 2015

På Kommissionens vegne

Karmenu VELLA

Medlem af Kommissionen